

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus impertinētibus

de vsuca. sup. c. cum tu. 2 in c. cum sit. extra de iudeis. et in sua summa d. pnia. §. fina. et Joā. and. de penit. 2 remis. si ep̄s. li. vj. in glo. 2 de reg. iu. in regula peccatū. li. vj. Et dicit q̄ dispensatio incertoz p̄tinet ad solū ep̄m. Et pbant opinione suā p̄ dicta capla. Et vltim⁹ Joā. and. arguit sic. Tālia bona incerta sunt p̄ aia veri possessoris fideliter erogāda. §. sunt diuio cultui mācipata. §. a solo plato diuini cult⁹ sunt dispensanda. Probat tertio: quia est cōsuetudo. et Quarto: quia ep̄s est pater pauperum. Contra istam opinionē pono duas cōclusiones. Prima p̄ma hec est. Non est necesse q̄ talis p̄ solū ep̄m dispensec. Secūda. Ipe ep̄s nō potest hoc iuste statuerē: nec d̄ iure excoicare sacerdotes hoc dispensantes. Prima p̄bo auctoritate Archidiaconi: qui de hoc fecit speciale q̄stionem. et notat. r̄ij. q. j. c. j. non sane. q̄ etiā dicit q̄ raptor ea pōt p̄pria auctoritate dispensare: vt colligit ex dicto c. cum tu. Et h̄clare innuit glo. extra d̄ homicidio. c. sicut dignum. §. eos. Idē sentit Joā. de ligna. et Paulus 2 Felixinus sup. Clemen. j. de p̄uilegijs. 2 Johannes cald. 2 Recupus. 2 dñs Hugo iuris vtriusq̄ doctor. et frater Clarus. Et idē innuit Innocen. extra de immu. eccliaz. c. quia pleriq̄. et Scotus in. iij. dist. xvj. 2 sanctus Tho. ad duas brabantie. Item p̄bo ratione sic Quilibet obligat⁹ 2 onustus licite pōt se ip̄m exonerare. insti. q̄bus ms. rol. obligatio. et maxime si nulla lege inuenit p̄hibita exoneratio: vt in p̄posito. Talis autem est obligatio aut vero dño: aut paupib⁹. Aliam etiā cōclusionē p̄bo auctoritate Joā. de ligna. sup. c. cum sit. dicentis. Quicquid dicat Joā. and. dubium ē an ep̄s hoc possit. Sed Johannes calderi. dicit expresse q̄ non potest. et idē tenet dñs Hugo 2 frater Clarus. Sciendum tamē q̄ hoc inoleuit: quia ep̄i cōmuniter sunt periti aut habēt peritos. 2 simplices sacerdotes impiti. ideo ad ep̄iscopos recurrebant olim. quod tamē non oportet. Est autē vera opposita opinio fm̄ Archidia. quādo nullus est deputat⁹ a testatore qui incerta relicta dispensec. Est etiā veritas de bonis publicoz vsurariorū que ad

solū ep̄m p̄tinent: vt exp̄sse patz extra de vsur. in c. q̄ q̄. li. vj. Et de bonis iudeorū non aliter. Et lz ipsi hoc sibi reseruet: intelligit tamē quātū possunt de iure. Ad primū eorum motū dicit q̄ illi canones non loquunt de christianis: sed de iudeis quoz dispensatio potest esse suspecta christianis: vt patet in c. cum sic. Ad secundū dicit q̄ si ratio valeret nullus diues posset dispensare supflua. ideo negat p̄ma cōsequētia. cuius auctor ostendit se ignarū dialectice. Ad tertiu d̄ q̄ talis cōsuetudo est p̄tra leges naturalē: vt. s. p̄ eam q̄s ad hoc obliget. Item est p̄uertido q̄ ep̄i sibi reseruet hoc: sed nō q̄ eis a doctz obediat nisi in his q̄ iura mādauerūt. Ad q̄rtū d̄ q̄ est pater pauperū dispensando bona sui patrimonij 2 p̄e ecclie 2 iudeorum 2 publicoz vsurariorū. 2 q̄ nullus est a testatore deputat⁹ executor testamenti. Et cōclusiones.

Prima. Nō est necesse q̄ incerta dispensec per ep̄m: nisi sint publicoz vsurariorū vel iudeorum: vel nisi testator non p̄uiderit.

Secūda. Quilibet habēs talia: potest ea dispensare iudicio cuiuslibet sacerdotis p̄uidentis 2 etiā laici: imo sūipsi.

Tertia. Sine licentia tñ ep̄i vel sui cōfessoris nulla debet ea sibi retinere. q̄ i. p̄pria causa hō sepe decipit.

Quarta. Si ep̄s reseruet sibi dispensationem incertoz: intelligēdū est mandatū quātū se extendit eius auctoritas. aliter aut nullus ei tenet obedire q̄uis bonum esset obedire si homo sit timoris 2 p̄ amatoz pecuniaz.

Casus. iij.

Veritur quarto: vtrū mortalit̄ peccet mulieres q̄ suis capitib⁹ pro criminibus imponūt alienos capillos: Ad hoc autem suppositis his que de ornatu dicit s. Tho. ij. q̄. q. j. lxx. 2 sum. cōfess. iij. ff. ri. xxxij. 2 Pisanus 2 Archiep̄s. Et supposito q̄ hūanaz opationum q̄dam sunt de se bone: q̄ non p̄t esse male. vt amare deū. q̄dam econuerso de se male que non possunt esse

bone maxime aurozitate hūana: vt eūde
 odire. et qdā indifferentes ad bonū z ma/
 lū: vt ire ad eccliaz vel plateā. Et supposi/
 to etiā qdā ornat⁹ sit ad abscondendū tur/
 pitudinē ex aliq̄ cā puenientē: puta ex ifir/
 mitate: q̄ fm s. Tho. vbi s. nō est pctm. z
 qdā ad fingendā pulcritudinē maiorē q̄ sp̄
 est pctm cū sit fictio: s; nō sit mortale: nisi
 fiat in p̄ceptū dei vel ad finē pcti mortāl.
 sec⁹ ad placendū cōiugū: aut lenē vānta/
 tē. Supposit⁹ in quā his rōndēdo ad q̄sti/
 onē dico: q̄ alienos capillos deferre non
 est mortale: nisi ex intētiōe deferētis. Nā
 esse pctm mortale est p̄ legē nature v̄ scri/
 ptā. qz fm Ambro. est transgressio legis.
 Hoc aut nō est p̄ aliquā legē sc̄ptaz: vt pa/
 tebit: nec etiā p̄ legē nature q̄si. s. malū de/
 se. qz nō posset dari: s; in q̄ sine mortā/
 li mlier posset talia deferre: puta ne frigo/
 re moreret: vel ne dēphēsa iniuste morere/
 tur: q̄ sūt ifana. Ergo relinquū q̄ sit mor/
 tale solū ex intētiōe deferētis eos ad finē
 p̄nti legi naturalī v̄ sc̄ptē. Sed p̄. Pri/
 mo. Nā p̄cidere pres hūani corpis ab eo
 est mortale: et taliter opans est excōscat⁹
 p̄ q̄dam extrauagantē Bonifacij secūdi
 q̄ incipit Detestādū. Sed capilli sūt hū/
 mani corpis pres: qz nutriunt z augētur.
 So. Quāuis aliq̄ dicat q̄ nec sunt ania/
 ti nec nutriunt p̄prie: sed augent p̄ apposi/
 tiōnē materie eo mō q̄ glacies q̄ pendet a
 tect⁹: tñ h nō est vez. qz illud argumentū
 nō h̄et terminū definitiū. Dico ḡ q̄ p̄fi/
 ctunt formāl^r aia rōnali sicut dētes z vn/
 gues: fm opinionē sc̄ti Tho. z sūt partes
 hūan^r corpis. sed nō talis fm aliq̄s vt il/
 le de qb̄ loquit de creratis p̄dicta: q̄ loq̄t
 de hīs q̄ sunt p̄fecte p̄ aiam nō solū q̄ d
 potētias vegetatiuas vt capilli: sed etiam
 q̄ ad sensitivas: vt man⁹ z pedes: q̄s euē/
 lens vt alibi sepeliat excōscat⁹ ē. Si tamē
 etiā de capillis loquat^r: hoc solū h̄z q̄ non
 licet eos auferre a mortuo: sec⁹ a viuo, ali/
 o q̄n si talia necessario sūt sepeliēda: opoz/
 teret barbarosiores sepulcr̄ facere in apo/
 teca sua. Sc̄do: qz q̄ cām dāni dat: da/
 mnū dedisse videt. extra d̄ re. iij. li. yj. Sz
 iste d̄at cām ruine. So. Et q̄ pbaret q̄ nō
 p̄nt vultū oñdere. Non ḡ dant cām: s; oc/
 cassiōnem: imo nec dant semp̄ occasiōnem

sed aliq̄ eā accipiunt: vt cū mulier ex iusta
 cā se ornat: qz tūc est scandalū passiuum z
 nō actiuū. Nō est etiā sp̄ mortale dare oca/
 ssiōem in hoc: sicut nec in alijs ornatib⁹:
 fm sc̄tos. Tertio: qz hoc est sup̄bire: cū sit
 excedere mēsurā suā. Sol. Sup̄bire non
 est excedere mēsurā sue pulcritudinis: s; dū/
 uine legē. qd nō sit in p̄posito: nisi ex intē/
 tiōne. Quarto: qz nō min⁹ mortale est fin/
 gere pulcritudinē p̄ capillos q̄ p̄ vestes z
 fucos: qd tñ est mortale: dicente Lypāno
 de talib⁹: q̄ deū videre nō poterūt. Sol.
 fm s. Tho. Lypāno loquit q̄n talia sunt
 ad lasciuia vel in dei p̄ceptuz. Quinto: qz
 ē p̄ sc̄pturā. j. Pe. iij. vbi d̄. Quaz. s. mu/
 lierū nō sit extrinsec⁹ capillatura aut cir/
 cundatio auri. So. Dicit ibi glo. z d̄ s.
 Tho. q̄ h̄ijs apl̄s loquit de q̄busdā q̄ su/
 is vir⁹ existerit in tribulatiōe: se ornat
 vt placerēt alijs. Verūtū nō dē qd est cō/
 tra sc̄pturā est mortale: vt parz de mēda/
 cio iocoso z p̄bo ocioso. Et qd h̄z. j. Tim.
 ij. nō in totz criminib⁹: fm s. Tho. nō est p̄/
 ornatū sobriū z moderatū. sed p̄ impudē/
 cū z sup̄fluū z inuerecūdiū. Sexto: qz cō/
 tra tales est lata snia excōscatiōis p̄ Joā/
 nē. xxij. a qua citra papā nō p̄nt absolui in
 q̄dam extrauaganti. Sol. Sic testat Ar/
 chie. iij. pre. ti. xxv. ca. lxxij. Eugeni⁹ sup̄ h̄
 cōsult⁹ dixit se nō credere eā fuisse Joā/
 nis. vñ in registro q̄sta non fuit iuenta. et
 eam (si fuit ei⁹) vidē Eugeni⁹ reuocauit tā/
 q̄ piculofam. Unde z frater Angelus d̄
 Lauaf. o. dis. minoz in ti. ornat⁹ de hac
 nō facit mentionē. Et tandē ibi cōcludit
 qz nō negaret absolūtiōem mulieribus ta/
 lia deponere nolētib⁹. Et q̄ habet q̄ non
 sit mortale. Elice p̄clusiones.

Prima. Alienos capillos deferre non
 est de se mortale. sed solū ex intētiōe.

Secda. Nō est mortale vel veniale ta/
 lia deferre ad abscondendū suā accidētālē
 turpitudinē: puta defectū capilloz ex ifir/
 mitate puenientē.

Tertia. Similiter si deferātur ex alia
 causa honesta z licita: fm discretiōem bo/
 ni viri.

Quarta. Talia deferre ex leuitare vel
 inani gl̄ia vel lasciuia sp̄ ē mortale vel ve/
 niale: iuxta intētiōnē.